

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 509/2006

(2006. gada 20. marts)

par lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem kā garantētām tradicionālām īpatnībām

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ražošanai, izgatavošanai un izplatīšanai ir būtiska nozīme Kopienas ekonomikā.
- (2) Būtu jāsekmē lauksaimniecības ražojumu dažādošana. Tādu tradicionālu produktu popularizēšana, kuriem ir specifiskas īpatnības, varētu ievērojami sekmēt lauku ekonomiku, jo īpaši nelabvēlīgos vai attālos apgabalos, uzlabojot lauksaimnieku ienākumus un saglabājot iedzīvotājus šajos apgabalos.
- (3) Lai pārtikas produktu iekšējais tirgus darbotos pareizi, uzņēmējiem būtu jānodrošina līdzekļi, kuri ļauj paaugstināt viņu produktu tirgus vērtību, vienlaikus aizsargājot patērētājus no negodīgas prakses un nodrošinot godīgu tirdzniecību.
- (4) Padomes Regulā (EEK) Nr. 2082/92 (1992. gada 14. jūlijs) par īpaša rakstura sertifikātiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem ⁽²⁾ ir definēti īpaša rakstura sertifikāti, un termins "garantētas tradicionālās īpatnības" tika ieviests ar Komisijas Regulu (EEK) Nr. 1848/93 ⁽³⁾, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus

Regulas (EEK) Nr. 2082/92 piemērošanai. Īpaša rakstura sertifikāti, kas biežāk dēvēti par "garantētām tradicionālām īpatnībām", apmierina patērētāju pieprasījumu pēc tradicionāliem produktiem, kuriem ir specifiskas īpatnības. Ņemot vērā produktu dažādību tirgū un informācijas pārpilnību attiecībā uz tiem, patērētājiem būtu jāsniedz skaidra un kodolīga informācija par šo pārtikas produktu specifiskajām īpatnībām, lai viņi spētu labāk izvēlēties.

- (5) Skaidrības labad būtu jāatmet termins "īpaša rakstura sertifikāts", saglabājot vienīgi terminu "garantētas tradicionālās īpatnības", kas ir saprotamāks, un nolūkā šīs regulas mērķi padarītu skaidrāku gan ražotājiem, gan patērētājiem būtu jāprecizē termina "īpašais raksturs" definīcija un jāievieš termina "tradicionāls" definīcija.
- (6) Daži ražotāji vēlētos gūt tirgus vērtību no tradicionāliem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, kuru raksturīgās īpašības tos nepārprotami atšķir no līdzīgiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem. Lai aizsargātu patērētāju intereses, būtu jāpārbauda garantētās tradicionālās īpatnības. Šādai brīvprātīgai sistēmai, kas ļauj uzņēmējiem darīt zināmu lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta kvalitāti visā Kopienā, būtu jāsniedz visas garantijas, nodrošinot, ka ir pamatotas jebkādas atsauces, kas tirdzniecībā var būt sniegtas uz šo kvalitāti.
- (7) Uz lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu marķēšanu attiecas vispārējie noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽⁴⁾. Ņemot vērā to specifiskās iezīmes, tomēr būtu jāpieņem īpaši papildu noteikumi par garantētām tradicionālām īpatnībām. Lai Kopienas teritorijā ražoto garantēto tradicionālo īpatnību identifikāciju padarītu vieglāku un ātrāku, būtu jānosaka obligāta norāde "garantētā tradicionālā īpatnība" vai attiecīgā Kopienas simbola izmantošana uz to marķējuma, vienlaikus dodot uzņēmējiem pietiekamu termiņu, lai pielāgotos šai prasībai.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ OV L 208, 24.7.1992., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 168, 10.7.1993., 35. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2167/2004 (OV L 371, 18.12.2004., 8. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

- (8) Lai nodrošinātu garantētās tradicionālās īpatnības ievērošanu un konsekveni, pašiem ražotājiem, apvienojoties grupās, būtu īpašās iezīmes jānosaka produkta specifikācijā. Trešo valstu ražotājiem vajadzētu būt iespējai reģistrēt garantētas tradicionālās īpatnības.
- (9) Uz Kopienas teritorijā aizsargātajām garantētajām tradicionālajām īpatnībām būtu jāattiecas kontroles pasākumiem, kuru pamatā ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem⁽¹⁾, kā arī kontroles pasākumiem, lai nodrošinātu, ka uzņēmēji ievēro produkta specifikāciju pirms lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu tirgošanas.
- (10) Lai iegūtu tiesības uz aizsardzību, garantētās tradicionālās īpatnības būtu jāreģistrē Kopienas līmenī. Iekļaušanai reģistrā būtu jānodrošina arī informācija tirdzniecībā iesaistītajām personām un patērētājiem.
- (11) Attiecīgās dalībvalsts iestādēm būtu jāizskata ikviens reģistrācijas pieteikums saskaņā ar kopējo noteikumu minimumu, tostarp procedūru iebildumu izteikšanai valsts līmenī, lai nodrošinātu, ka attiecīgais lauksaimniecības produkts vai pārtikas produkts ir tradicionāls un ka tam ir specifiskas īpašības. Pēc tam Komisijai jāiesaistās izskatīšanā, lai nodrošinātu vienādu pieeju pieteikumiem, ko iesnieguši dalībvalstu un trešo valstu ražotāji.
- (12) Lai uzlabotu reģistrācijas procedūras efektivitāti, būtu jāizvairās no maldinošu un nepamatotu iebildumu izskatīšanas un jāprecizē kritēriji, pamatojoties uz kuriem Komisija izvērtē tai iesniegto iebildumu pieņemamību. Pamatoti ieinteresētiem trešo valstu valstspiederīgajiem tiesības celt iebildumus būtu jāpiešķir atbilstīgi tādiem pašiem kritērijiem, kādus piemēro Kopienas ražotājiem. Šie kritēriji būtu jāizvērtē attiecībā uz Kopienas teritoriju. Ņemot vērā gūto pieredzi, būtu jāpielāgo termiņš konsultācijām gadījumos, ja ir iesniegti iebildumi.
- (13) Būtu jāparedz noteikumi, lai precizētu saskaņā ar šo regulu garantētās aizsardzības darbības jomu, jo īpaši nosakot, ka šī regula būtu jāpiemēro, neskarot spēkā esošos noteikumus attiecībā uz preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.
- (14) Lai izvairītos no nevienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanas, ikvienam ražotājam, tostarp trešo valstu ražotājiem, vajadzētu būt tiesībām izmantot vai nu reģistrētu nosaukumu, kas apvienots ar īpašu norādi un, attiecīgos gadījumos, Kopienas simbolu, kas attiecas uz norādi "garantēta tradicionālā īpatnība", vai arī tikai reģistrētu nosaukumu, ja lauksaimniecības produkts vai pārtikas produkts, ko viņš ražo vai pārstrādā, atbilst attiecīgajai specifikācijai un ja ražotājs atbilstīgi šai regulai izmanto pārbaudes iestāžu vai institūciju pakalpojumus.
- (15) Lai tās būtu pievilcīgas ražotājiem un ticamas patērētājiem, norādēm par lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta specifiskajām iezīmēm vajadzētu būt juridiski aizsargātām un kontrolētām.
- (16) Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām iekasēt nodevas, lai segtu tām radušos izdevumus.
- (17) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽²⁾.
- (18) Būtu jāparedz noteikumi, lai noteiktu tos šīs regulas noteikumus, kurus piemēro reģistrācijas pieteikumiem, ko Komisija saņēmusi pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Uzņēmējiem būtu jānodrošina pietiekams termiņš, lai pielāgotu savas kontroles struktūras un marķēšanu attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem, kurus tirgo kā garantētas tradicionālās īpatnības.
- (19) Skaidrības un pārskatāmības nolūkā Regula (EEK) Nr. 2082/92 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Piemērošanas joma

1. Šajā regulā paredzēti noteikumi, atbilstīgi kuriem garantētu tradicionālo īpatnību var atzīt attiecībā uz:

- Līguma I pielikumā uzskaitītajiem lauksaimniecības produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā;
- šīs regulas I pielikumā uzskaitītajiem pārtikas produktiem.

Šīs regulas I pielikumu var grozīt saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru.

⁽¹⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

2. Šo regulu piemēro, neskarot citus īpašus Kopienas noteikumus.

3. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā ⁽¹⁾, nepiemēro garantētām tradicionālām īpatnībām, uz ko attiecas šī regula.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

- a) "specifiskās iezīmes" ir iezīme vai iezīmju kopums, kas nepārprotami atšķir kādu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu no citiem līdzīgiem tās pašas kategorijas lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem;
- b) "tradicionāls" nozīmē pierādītu izmantošanu Kopienas tirgū laikposmā, kas liecina par nodošanu no vienas paaudzes nākamajai; šim laikposmam būtu jāatbilst vismaz vienai paaudzei – vismaz 25 gadiem;
- c) "garantēta tradicionālā īpatnība" ir tradicionāls lauksaimniecības produkts vai pārtikas produkts, kurš tā specifisko iezīmju dēļ ir atzīts Kopienā, to reģistrējot atbilstīgi šai regulai;
- d) "grupa" ir jebkura tādu ražotāju vai pārstrādātāju apvienība, neatkarīgi no tās juridiskās formas vai sastāva, kuri strādā ar vienu un to pašu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās iezīmes vai iezīmju kopums var attiekties uz produktam raksturīgajām fizikālajām, ķīmiskajām, mikrobioloģiskajām vai organoleptiskajām īpašībām vai arī uz produkta ražošanas vai sagatavošanas metodi, vai specifiskiem apstākļiem, kas pastāv tā ražošanas laikā.

Lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta noformējumu neuzskata par iezīmi 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās specifiskās iezīmes nevar ietvert tikai kvalitatīvo vai kvantitatīvo sastāvu vai ražošanas vai sagatavošanas veidu, kas noteikts Kopienas vai attiecīgās valsts tiesību aktos, vai standartizācijas iestāžu noteiktajos standartos, vai brīvprātīgos standartos; šo noteikumu tomēr nepiemēro, ja minētie tiesību akti vai standarti noteikti, lai definētu produkta specifiskāciju.

(1) OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.

Grupā, kas minēta 1. punkta d) apakšpunktā, var iesaistīties citas ieinteresētās personas.

3. pants

Reģistrs

Komisija uztur to garantēto tradicionālo īpatnību reģistru, kas saskaņā ar šo regulu atzītas visā Kopienā.

Reģistrā ir divi garantēto tradicionālo īpatnību saraksti atkarībā no tā, vai lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta nosaukuma lietošana ir vai nav rezervēta ražotājiem, kuri ievēro produkta specifiskāciju.

4. pants

Prasības attiecībā uz produktiem un nosaukumiem

1. Lai lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu iekļautu 3. pantā minētajā reģistrā, tam vai nu jābūt ražotam no tradicionālām izejvielām, vai arī to jāraksturo tradicionālām sastāvam vai ražošanas un/vai pārstrādes veidam, kas atspoguļo tradicionālu ražošanas un/vai pārstrādes veidu.

Nav atļauts reģistrēt lauksaimniecības produktus vai pārtikas produktus, kuru specifiskās iezīmes izriet no tā cilmes vai ģeogrāfiskās izcelsmes. Ģeogrāfisko nosaukumu izmantošanu nosaukumā atļauj, neskarot 5. panta 1. punktu.

2. Lai nosaukumu varētu reģistrēt, tam:

- a) jābūt raksturīgam pašam par sevi;
- b) jāizsaka lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta specifiskās iezīmes.

3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajam specifiskajam nosaukumam jābūt tradicionālam un jāatbilst attiecīgās valsts noteikumiem, vai arī tam jābūt parasti lietotam.

Nosaukumu, kas izsaka specifiskās iezīmes, kā minēts 2. punkta b) apakšpunktā, nedrīkst reģistrēt, ja:

- a) tas attiecas tikai uz vispārēja rakstura prasībām, ko piemēro lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu kopumam vai prasībām, kas paredzētas īpašos Kopienas tiesību aktos;
- b) tas ir maldinošs, kā piemēru minot norādi uz produkta acīmredzamu īpašību, vai arī tas neatbilst specifiskācijai un tādējādi var maldināt patērētāju par attiecīgā produkta īpašībām.

5. pants

Ierobežojumi nosaukumu lietošanā

1. Šo regulu piemēro, neskarot Kopienas vai dalībvalstu noteikumus, kas reglamentē intelektuālo īpašumu, un jo īpaši noteikumus par ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm un preču zīmēm.
2. Augu šķirne vai dzīvnieku suga var būt daļa no garantētas tradicionālās īpatnības nosaukuma, ja tas nav maldinošs attiecībā uz produkta īpašībām.

6. pants

Produkta specifikācija

1. Lai kļūtu par garantētu tradicionālo īpatnību (GTĪ), lauksaimniecības produktam vai pārtikas produktam jāatbilst produkta specifikācijai.
2. Produkta specifikācija ietver:
 - a) 4. panta 2. punktā minēto nosaukumu vienā vai vairākās valodās ar norādi par to, vai grupa lūdz reģistrāciju ar vai bez nosaukuma rezervēšanas, un par to, vai grupa lūdz tiesības izmantot 13. panta 3. punktu;
 - b) lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta aprakstu, tostarp tā galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās vai organoleptiskās īpašības;
 - c) aprakstu par ražošanas metodi, kas ražotājiem jāievēro, tostarp, attiecīgā gadījumā, par izmantoto izejvielu vai sastāvdaļu iedabu un īpašībām, kā arī par lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta sagatavošanas metodi;
 - d) galvenos aspektus, kas nosaka produkta īpašās iezīmes, un – vajadzības gadījumā – izmantotās atsaucēs;
 - e) galvenos aspektus, kas apliecina produkta tradicionālo raksturu, kā noteikts 4. panta 1. punkta pirmajā daļā;
 - f) prasību minimumu un procedūras specifisko iezīmju pārbaudei.

7. pants

Reģistrācijas pieteikums

1. Vienīgi grupa ir tiesīga lūgt reģistrēt garantētu tradicionālu īpatnību.
- Vairākas grupas no dažādām dalībvalstīm vai trešām valstīm var iesniegt kopēju pieteikumu.

2. Grupa var iesniegt reģistrācijas pieteikumu tikai par tādiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem, kurus tā ražo vai iegūst.

3. Reģistrācijas pieteikumā iekļauj vismaz šādu informāciju:

- a) pieteikuma iesniedzējas grupas nosaukumu un adresi;
- b) šīs regulas 6. pantā paredzēto produkta specifikāciju;
- c) to iestāžu vai institūciju nosaukumu un adresi, kuras pārbauda atbilstību specifikācijas noteikumiem, un to konkrētos uzdevumus;
- d) dokumentus, kas pierāda produkta specifiskās un tradicionālās iezīmes.

4. Ja grupa veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, pieteikumu iesniedz attiecīgajā dalībvalstī.

Dalībvalsts, izmantojot piemērotus līdzekļus, izskata katru pieteikumu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

5. Kā daļu no 4. punkta otrajā daļā paredzētās izskatīšanas, dalībvalstis sāk procedūru iebildumu izteikšanai valsts līmenī, nodrošinot pieteikuma atbilstīgu publicēšanu un paredzot pieņemamu termiņu, kurā jebkura pamatoti ieinteresēta fiziskā vai juridiskā persona, kas veic uzņēmējdarbību šīs dalībvalsts teritorijā vai ir šīs dalībvalsts pastāvīgais iedzīvotājs, var iesniegt iebildumus pret pieteikumu.

Dalībvalsts izskata saņemto iebildumu pieņemamību, ņemot vērā 9. panta 3. punkta pirmajā daļā minētos kritērijus.

6. Ja dalībvalsts uzskata, ka 4., 5. un 6. pantā paredzētās prasības ir izpildītas, tā nosūta Komisijai:

- a) pieteikuma iesniedzējas grupas nosaukumu un adresi;
- b) 6. pantā minēto produkta specifikāciju;
- c) to iestāžu vai institūciju nosaukumu un adresi, kuras pārbauda atbilstību specifikācijas noteikumiem, un to konkrētos uzdevumus;
- d) dalībvalsts paziņojumu par to, ka tā grupas iesniegto pieteikumu uzskata par atbilstīgu šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un tās īstenošanai pieņemtajiem noteikumiem.

7. Ja pieteikumu par lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu ir iesniegusi trešās valsts grupa, to nosūta Komisijai tieši vai ar šīs trešās valsts iestāžu starpniecību, un tajā ietver 3. punktā noteikto informāciju.

8. Šajā pantā minētos dokumentus, ko nosūta Komisijai, sagatavo kādā no Eiropas Savienības iestāžu oficiālajām valodām, vai arī tiem pievieno apliecinātu tulkojumu vienā no šīm valodām.

8. pants

Izskatīšana Komisijā

1. Komisija, izmantojot piemērotus līdzekļus, izskata saskaņā ar 7. pantu saņemtu pieteikumu, lai pārbaudītu, vai tas ir pamatots un atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Šāda izskatīšana nedrīkstētu būt ilgāka par 12 mēnešiem.

Komisija katru mēnesi publicē to nosaukumu sarakstu, par kuriem tai ir iesniegti reģistrācijas pieteikumi, kā arī datumus, kad tie iesniegti Komisijai.

2. Ja, pamatojoties uz 1. punkta pirmajā daļā paredzēto izskatīšanu, Komisija uzskata, ka ir izpildīti šajā regulā paredzētie nosacījumi, tā 7. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Pretējā gadījumā Komisija saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru lemj par reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu.

9. pants

Iebildumi

1. Sešos mēnešos pēc 8. panta 2. punkta pirmajā daļā paredzētās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ikviena dalībvalsts vai trešā valsts var iebilst pret paredzēto reģistrāciju, iesniedzot Komisijai attiecīgi pamatotu paziņojumu.

2. Jebkura pamatoti ieinteresēta fiziskā vai juridiskā persona, kas veic uzņēmējdarbību vai ir pastāvīgais iedzīvotājs dalībvalstī, kas nav reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts, vai trešā valstī, arī var iebilst pret paredzēto reģistrāciju, iesniedzot attiecīgi pamatotu paziņojumu.

Fiziskās vai juridiskās personas, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai ir tās pastāvīgie iedzīvotāji, šādus paziņojumus iesniedz attiecīgajai dalībvalstij termiņā, kas ļauj iesniegt iebildumus saskaņā ar 1. punktu.

Fiziskās vai juridiskās personas, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī vai ir tās pastāvīgie iedzīvotāji, paziņojumu 1. punktā noteiktajā termiņā iesniedz Komisijai vai nu tieši, vai ar attiecīgās trešās valsts iestāžu starpniecību.

3. Iebildumu paziņojumi ir pieņemami vienīgi tad, ja Komisija tos saņem 1. punktā noteiktajā termiņā un ja tie norāda, ka:

a) nav ievēroti 2., 4. un 5. pantā minētie nosacījumi; vai

b) attiecībā uz pieteikumu atbilstīgi 13. panta 2. punktam – ka nosaukuma izmantošana ir likumīga, atzīta un ekonomiski nozīmīga attiecībā uz līdzīgiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem.

Komisija pārbauda iebildumu pieņemamību.

Šā punkta pirmajā daļā minētos kritērijus izvērtē attiecībā uz Kopienas teritoriju.

4. Ja Komisija nesaņem pieņemamus iebildumus, kā noteikts 3. punktā, tā reģistrē nosaukumu.

Reģistrāciju publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Ja iebildums ir pieņemams saskaņā ar 3. punktu, Komisija aicina ieinteresētās personas veikt atbilstošas apspriedes.

Ja ieinteresētās personas sešos mēnešos panāk vienošanos, tās paziņo Komisijai visus faktorus, kas ļāva panākt šo vienošanos, tostarp pieteikuma iesniedzēja un iebildumu iesniedzēja viedokļus. Ja saskaņā ar 8. panta 2. punktu publicētā informācija nav grozīta vai ja tās grozījumi ir maznozīmīgi, Komisija rīkojas saskaņā ar šā panta 4. punktu. Pretējā gadījumā Komisija atkārtoti veic 8. panta 1. punktā minēto izskatīšanu.

Ja vienošanās nav panākta, Komisija pieņem lēmumu saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru, ņemot vērā godīgu un tradicionālu lietojumu un faktisko sajaukšanas iespējamību.

Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. Šajā pantā minētos dokumentus, ko nosūta Komisijai, sagatavo kādā no Eiropas Savienības iestāžu oficiālajām valodām, vai arī tiem pievieno apliecinātu tulkojumu vienā no šīm valodām.

10. pants

Anulēšana

Ja Komisija saskaņā ar 19. panta 1. punkta f) apakšpunktā minētajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem konstatē, ka vairs netiek nodrošināta atbilstība specifikācijas noteikumiem lauksaimniecības produktam vai pārtikas produktam, uz ko attiecas garantēta tradicionālā īpatnība, tā sāk 18. panta 2. punktā minēto procedūru, lai anulētu reģistrāciju, to publicējot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Produkta specifikācijas grozījumi

1. Produkta specifikācijas grozījumus var pieprasīt dalībvalsts pēc tādas grupas lūguma, kas veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, vai grupa, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī. Pēdējā minētajā gadījumā pieteikumu nosūta Komisijai tieši vai ar trešās valsts iestāžu starpniecību.

Pieteikumā norāda pamatotās ekonomiskās intereses, kā arī apraksta ierosinātos grozījumus un to pamatojumu.

Uz pieteikumiem apstiprināt grozījumus attiecas 7., 8. un 9. pantā noteiktā procedūra.

Tomēr, ja ierosinātie grozījumi ir maznozīmīgi, Komisija par grozījumu apstiprināšanu lemj, neizmantojot 8. panta 2. punktā un 9. pantā noteikto procedūru.

Vajadzības gadījumā Komisija maznozīmīgos grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Dalībvalsts nodrošina, ka par publikāciju informē visus ražotājus vai pārstrādātājus, kas izmanto specifikāciju, kurai pieprasīti grozījumi. Papildus 9. panta 3. punktā minētajiem iebilduma paziņojumiem ir pieņemami iebildumu paziņojumi, kuri pierāda ekonomiskās intereses garantētās tradicionālās īpatnības ražošanā.

3. Ja grozījums attiecas uz tādām pagaidu izmaiņām specifikācijā, kuras saistītas ar publisko iestāžu noteiktu obligāto sanitāro vai fitosanitāro pasākumu ievērošanu, pieteikumu Komisijai nosūta dalībvalsts pēc ražotāju grupas lūguma vai grupa, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī. Piemēro 1. punkta ceturtajā daļā minēto procedūru.

12. pants

Nosaukumi, norāde un simbols

1. Vienīgi tie ražotāji, kas ievēro produkta specifikāciju, var marķējumā, reklāmā vai dokumentos, kas attiecas uz lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu, atsaukties uz garantētu tradicionālo īpatnību.

2. Ja Kopienā ražota lauksaimniecības produkta vai pārtikas produkta marķējumā ir atsauce uz garantētu tradicionālo īpatnību, uz tā norāda reģistrēto nosaukumu kopā vai nu ar Kopienas simbolu, vai norādi "garantēta tradicionālā īpatnība".

3. Šā panta 2. punktā minētā norāde nav obligāta tādu garantēto tradicionālo īpatnību marķējumā, kuras ražotas ārpus Kopienas.

13. pants

Sīki izstrādāti noteikumi par reģistrēto nosaukumu

1. No 9. panta 4. vai 5. punktā paredzētās publicēšanas dienas 3. pantā paredzētajā reģistrā iekļauto nosaukumu drīkst izmantot vienīgi tam, lai identificētu lauksaimniecības produktu vai pārtikas produktu, kas atbilst garantētas tradicionālās īpatnības produkta specifikācijai saskaņā ar 12. pantā paredzētajiem noteikumiem. Reģistrētos nosaukumus tomēr drīkst turpināt izmantot uz to produktu marķējuma, kuri neatbilst reģistrētajai specifikācijai, taču nedrīkst izmantot norādi "garantēta tradicionālā īpatnība", akronīmu "GTI" vai attiecīgo Kopienas simbolu.

2. Garantētu tradicionālo produktu tomēr var reģistrēt, nosaukumu rezervējot lauksaimniecības produktam vai pārtikas produktam, kas atbilst publicētajai produkta specifikācijai, ja grupa to lūgusi savā reģistrācijas pieteikumā un ja 9. pantā paredzētā procedūra neliecina, ka nosaukums likumīgā, atzītā un ekonomiski nozīmīgā veidā ir izmantots līdzīgiem lauksaimniecības produktiem vai pārtikas produktiem. No 9. panta 4. vai 5. punktā paredzētās publicēšanas dienas nosaukumu, pat ja tajā nav norādes "garantēta tradicionālā īpatnība", akronīma "GTI" vai attiecīgā Kopienas simbola, vairs nevar izmantot līdzīgu lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu marķējumā, kuri neatbilst reģistrētajai specifikācijai.

3. Nosaukumiem, kuru reģistrācija pieteikta tikai vienā valodā, grupa produkta specifikācijā var paredzēt, ka – tirgojot šo produktu – papildus produkta nosaukumam oriģinālvalodā marķējumā var citās oficiālajās valodās norādīt, ka produkts iegūts saskaņā ar tā reģiona, tās dalībvalsts vai tās trešās valsts tradīcijām, no kuras ir pieteikums.

14. pants

Oficiālās kontroles

1. Dalībvalstis norīko kompetento iestādi vai iestādes, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004 ir atbildīgas par kontrolēm attiecībā uz šajā regulā paredzētajiem pienākumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuram uzņēmējam, kas ievēro šo regulu, ir tiesības izmantot oficiālo kontroļu sistēmu.

3. Komisija publicē šā panta 1. punktā vai 15. pantā minēto iestāžu un institūciju nosaukumus un adreses un tos regulāri atjaunina.

15. pants

Specifikācijas ievērošanas pārbaude

1. Attiecībā uz Kopienā ražotiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem specifikācijas ievērošanas pārbaudi pirms produkta laišanas tirgū nodrošina:

— viena vai vairākas 14. pantā minētās kompetentās iestādes, un/vai

— viena vai vairākas kontroles institūcijas Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta nozīmē, kas darbojas kā produktu sertificēšanas struktūras.

Šādas specifikāciju ievērošanas pārbaudes izmaksas sedz uzņēmēji, attiecībā uz kuriem notiek pārbaude.

2. Attiecībā uz kādā trešā valstī ražotiem lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem specifikācijas ievērošanas pārbaudi pirms produkta laišanas tirgū nodrošina:

— viena vai vairākas publiskās iestādes, ko norīkojusi trešā valsts, un/vai

— viena vai vairākas produktu sertificēšanas struktūras.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētās produktu sertificēšanas struktūras atbilst Eiropas standartam EN 45011 vai ISO/IEC 65. rokasgrāmatai (Vispārējās prasības struktūrām, kas īsteno produktu sertifikācijas sistēmas) un no 2010. gada 1. maija ir arī akreditētas saskaņā ar minēto standartu vai rokasgrāmatu.

4. Ja 1. un 2. punktā minētās iestādes ir izvēlējušās pārbaudīt specifikāciju ievērošanu, tās sniedz atbilstīgas garantijas attiecībā uz to objektivitāti un neatkarību, un to rīcībā ir kvalificēts personāls un resursi, kas vajadzīgi šādu uzdevumu veikšanai.

16. pants

Ražotāja deklarācijas norīkotajām iestādēm vai struktūrām

1. Tāds ražotājs no dalībvalsts, kurš pirmo reizi paredz ražot garantētu tradicionālo īpatnību, pat ja viņš pieder pie sākotnējā pieteikuma iesniedzējas grupas, pirms tam šo faktu paziņo 14. panta 3. punktā minētajām norīkotajām iestādēm vai struktūrām dalībvalstī, kur ražotājs veic uzņēmējdarbību, ievērojot 14. panta 1. punktā minēto kompetento iestāžu norādījumus.

2. Tāds ražotājs no trešās valsts, kurš pirmo reizi paredz ražot garantētu tradicionālo īpatnību, pat ja viņš pieder pie sākotnējā pieteikuma iesniedzējas grupas, pirms tam šo faktu paziņo 14. panta 3. punktā minētajām norīkotajām iestādēm vai struktūrām, attiecīgā gadījumā ievērojot trešās valsts ražotāju grupas vai iestādes norādījumus.

17. pants

Aizsardzība

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu juridisko aizsardzību pret jebkādu ļaunprātīgu vai maldinošu terminu "garantēta tradicionālā īpatnība", saīsinājuma "GTI" un attiecīgā Kopienas simbola izmantošanu, kā arī pret jebkādu atbilstīgi 13. panta 2. punktam rezervētu un reģistrētu nosaukumu imitāciju.

2. Reģistrētie nosaukumi ir aizsargāti pret jebkādu rīcību, kas var maldināt patērētājus, tostarp pret darbību, kas vedina domāt, ka lauksaimniecības produkts vai pārtikas produkts ir Kopienā atzīta garantēta tradicionālā īpatnība.

3. Dalībvalstis veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka valstī izmantotie preču apraksti nerada iespēju tos sajaukt ar atbilstīgi 13. panta 2. punktam reģistrētajiem rezervētajiem nosaukumiem.

18. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Garantēto tradicionālo īpatnību pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

19. pants

Īstenošanas noteikumi un pārejas noteikumi

1. Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus šīs regulas īstenošanai. Tie jo īpaši attiecas uz:

- a) informāciju, kas jāiekļauj 6. panta 2. punktā minētajā produkta specifikācijā;
- b) to, kā dažādās dalībvalstīs vai trešās valstīs esošas grupas iesniedz reģistrācijas pieteikumus saskaņā ar 7. panta 1. punktu;
- c) to, kā Komisijai pārsūta 7. panta 3., 6. un 7. punktā minētos pieteikumus un 11. pantā minētos grozījumu pieteikumus;
- d) šīs regulas 3. pantā minēto garantēto tradicionālo īpatnību reģistru;
- e) šīs regulas 9. pantā minētajiem iebildumiem, tostarp noteikumiem saistībā ar atbilstīgām ieinteresēto personu apspriedēm;
- f) garantētās tradicionālās īpatnības reģistrācijas anulēšanu, kas minēta 10. pantā;
- g) šīs regulas 12. pantā minēto norādi un simbolu;
- h) šīs regulas 11. panta 1. punkta ceturtajā daļā minēto maznozīmīgo grozījumu definīciju;
- i) nosacījumiem, lai pārbaudītu produkta specifikāciju ievērošanu.

2. Nosaukumus, kas šīs regulas spēkā stāšanās dienā jau reģistrēti atbilstīgi Regulai (EEK) Nr. 2082/92, automātiski iekļauj šīs regulas 3. pantā minētajā reģistrā. Atbilstīgās specifikācijas uzskata par 6. panta 1. punktā minētajām specifikācijām.

3. Attiecībā uz vēl neizskatītiem pieteikumiem, paziņojumiem un lūgumiem, ko Komisija saņēmusi pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas:

- a) nepiemēro 7. pantā paredzētās procedūras;
- b) ja specifikācijā ir elementi, kas nav uzskaitīti 6. pantā, Komisija var prasīt jaunu produkta specifikācijas versiju, kas ir saderīga ar minēto pantu, ja tas ir vajadzīgs, lai turpinātu pieteikuma izskatīšanu.

20. pants

Nodevas

Dalībvalstis var iekasēt nodevas, lai segtu savas izmaksas, tostarp izmaksas, kas rodas, saskaņā ar šo regulu izskatot reģistrācijas pieteikumus, iebildumu paziņojumus, grozījumu pieteikumus un anulēšanas pieteikumus.

21. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 2082/92.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas pievienota II pielikumā.

22. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Tomēr 12. panta 1. punktu piemēro no 2009. gada 1. maija, neskarot produktus, kas laisti tirgū jau pirms minētā datuma.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
J. PRÖLL

*I PIELIKUMS***Pārtikas produkti, kas minēti 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā**

- Alus,
 - šokolāde un citi pārtikas produkti, kuru sastāvā ir kakao,
 - konditorejas izstrādājumi, maize, mīklas izstrādājumi, cepumi,
 - makaronu izstrādājumi, arī vārīti vai pildīti,
 - gatavi ēdieni,
 - sagatavotas garšvielu mērces,
 - zupas vai buljoni,
 - dzērieni no augu ekstraktiem,
 - saldējumi un sasaldētas sulas.
-

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Regula (EEK) Nr. 2082/92	Šī regula
1. panta 1. punkta pirmā daļa	1. panta 1. punkta pirmā daļa
1. panta 1. punkta otrā daļa	1. panta 1. punkta otrā daļa
1. panta 2. un 3. punkts	1. panta 2. un 3. punkts
2. panta 1. punkta pirmā daļa	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkta otrā daļa	2. panta 2. punkta otrā daļa
2. panta 1. punkta trešā daļa	2. panta 2. punkta trešā daļa
2. panta 2. punkta pirmais teikums	2. panta 1. punkta d) apakšpunkts
2. panta 2. punkta otrais teikums	2. panta 2. punkta ceturtā daļa
2. panta 3. punkts	2. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	2. panta 2. punkta pirmā daļa
3. pants	3. pants
4. panta 1. punkts	4. panta 1. punkta pirmā daļa
4. panta 2. punkts	4. panta 1. punkta otrā daļa
5. panta 1. punkts	4. panta 2. punkts
5. panta 2. punkts	4. panta 3. punkta otrā daļa
5. panta 3. punkts	4. panta 3. punkta pirmā daļa
5. panta 4. punkts	4. panta 1. punkta otrās daļas otrais teikums
—	5. pants
6. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts
6. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts
7. panta 1. punkts	7. panta 1. punkts
—	7. panta 2. punkts
7. panta 3. punkts	7. panta 6. punkts
—	7. panta 7. un 8. punkts
7. panta 2. punkts	7. panta 3. punkts
—	7. panta 4. un 5. punkts
—	8. panta 1. punkts
8. panta 1. punkta pirmā daļa	—
8. panta 1. punkta otrā daļa	8. panta 2. punkta pirmā daļa
8. panta 2. punkts	—
8. panta 3. punkts	9. panta 1. un 2. punkts
—	9. panta 3. punkts
9. panta 1. punkts	9. panta 4. punkts
9. panta 2. punkts	9. panta 5. punkts
10. pants	10. pants
11. panta 1. punkts	11. panta 1. punkta pirmā daļa
11. panta 2. punkta pirmā daļa	11. panta 1. punkta trešā daļa
—	11. panta 1. punkta otrā daļa
11. panta 2. punkta otrā daļa	11. panta 2. punkts
12. pants	19. panta 1. punkta g) apakšpunkts
13. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts

Regula (EEK) Nr. 2082/92	Šī regula
13. panta 2. punkts	13. panta 2. punkts
—	13. panta 3. punkts
14. pants	14. un 15. pants
15. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts
—	12. panta 2. un 3. punkts
15. panta 2. punkts	16. panta 1. punkts
15. panta 3. punkts	—
16. pants	—
17. pants	17. panta 1. un 2. punkts
18. pants	17. panta 3. punkts
19. pants	18. pants
20. pants	19. pants
21. pants	—
—	21. pants
22. pants	22. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums